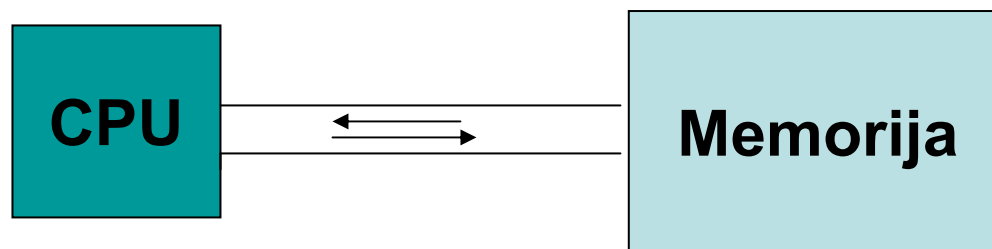

9. Priručne memorije

1. Svojstva i organizacija dinamičkog RAM-a
2. Memorijska hijerarhija
3. Organizacija priručne memorije
4. Odabir parametara, performansa
5. Izvedbeni detalji

Komunikacija s memorijom usko grlo performanse

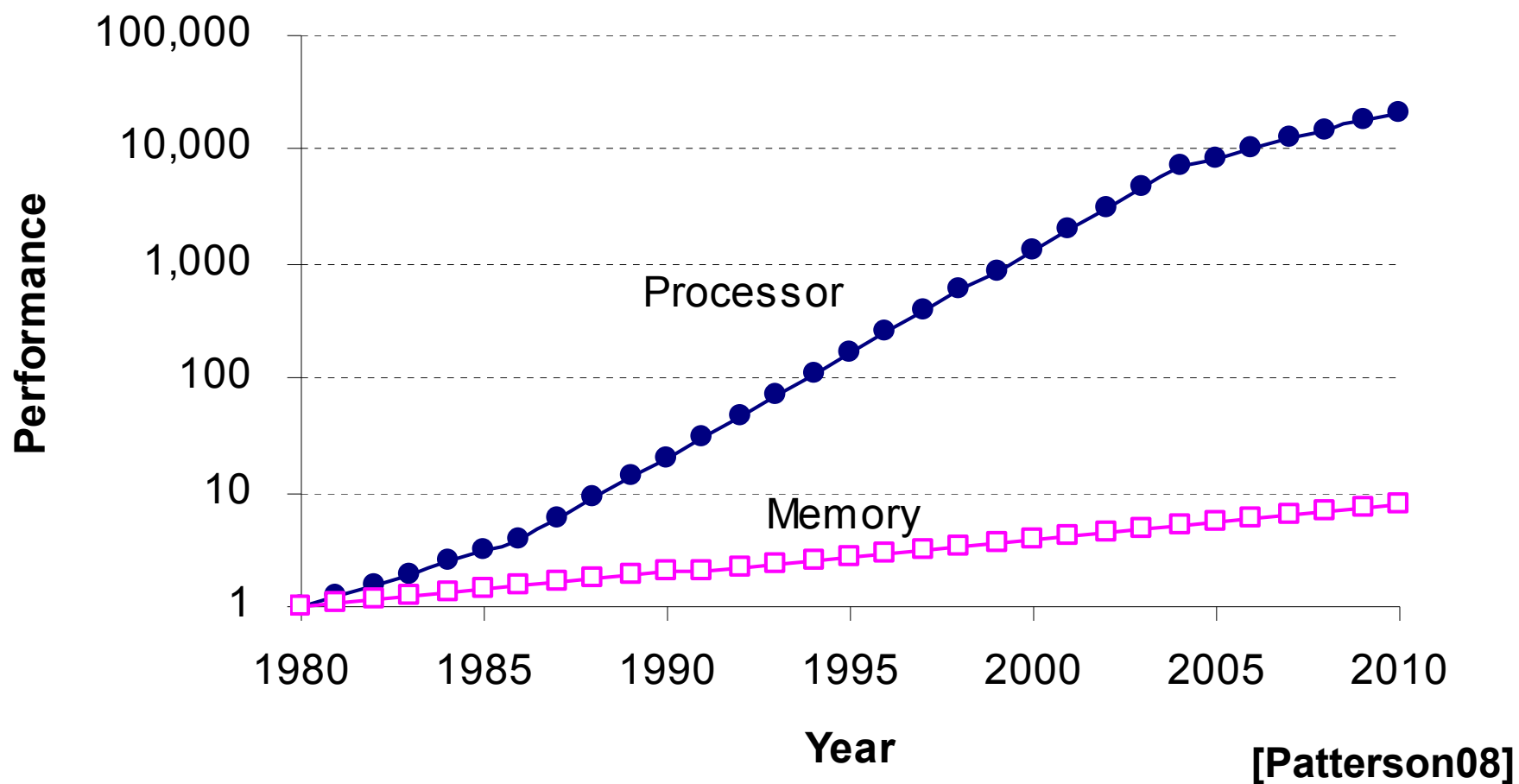
Obrada mnogo brža od **latencije** memorije potrebnog kapaciteta:

- 0.5 ns (zbrajanje 32b, P4@2GHz) vs. 50 ns (DDR2-800)
- za sada razmatramo **radnu** (glavnu) **memoriju**, RAM

Propusnost u prosjeku dovoljna (korištenjem sofisticiranih tehnika):

- potrebna propusnost: $(\text{takt} / \text{CPI}) \times (1 + m) \times \text{riječ} \approx 4\text{GB/s}$
  - takt = 2 GHz, *prosječna* riječ = 3
  - $m = 30\%$ (učestalost memorijskih instrukcija)
    - 20% grananje, 50% aritmetika
  - $\text{CPI} \in (1, 6)$, uzmimo srednju vrijednost $\text{CPI}=2$ (P4, SPECint2000)
($\text{CPI}_{\text{thmax}}(\text{P4})=0.33$)
- ~4 GB/s (P4, vidi gore) vs. 6.4 GB/s (DDR2-800: $64\text{b} \times 800$ transfera/s)
- obratiti pažnju na to da ovdje nismo razmatrali grafiku!

Nesrazmjer latencije memorije i slijedne performanse procesora i dalje raste...

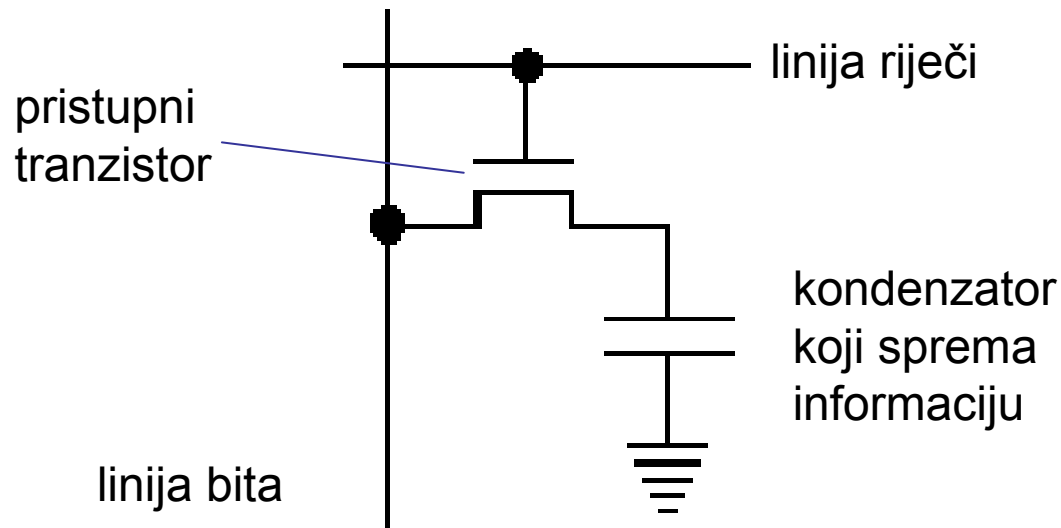

10. Priručne memorije

1. **Svojstva i organizacija dinamičkog RAM-a**
2. Memorijska hijerarhija
3. Organizacija priručne memorije
4. Odabir parametara, performansa
5. Izvedbeni detalji

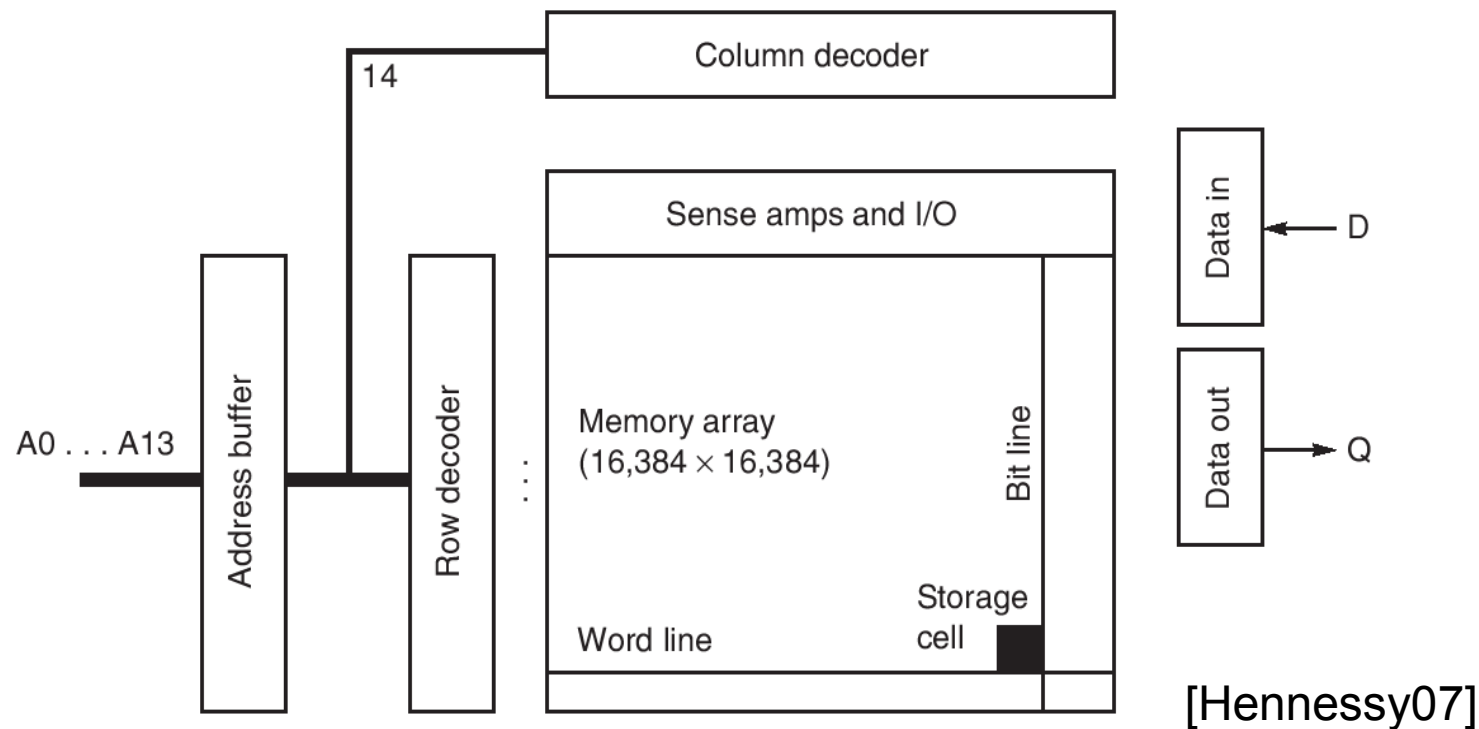
Memorijske tehnologije (RAM)

- magnetni bubnjevi (1950)
- feritne jezgre (1960, pristup $1\mu\text{s}$)
- poluvodičke memorije (DRAM, 1970, Intel)
  - DRAM: tehnologija izbora za **glavnu** memoriju
  - veličina 1T ćelije DRAM-a odgovara veličini tranzistora
  - DRAM vs SRAM: 10× **gušći**, 100× **jeftiniji**, 40× **sporiji**

Struktura DRAM memorije

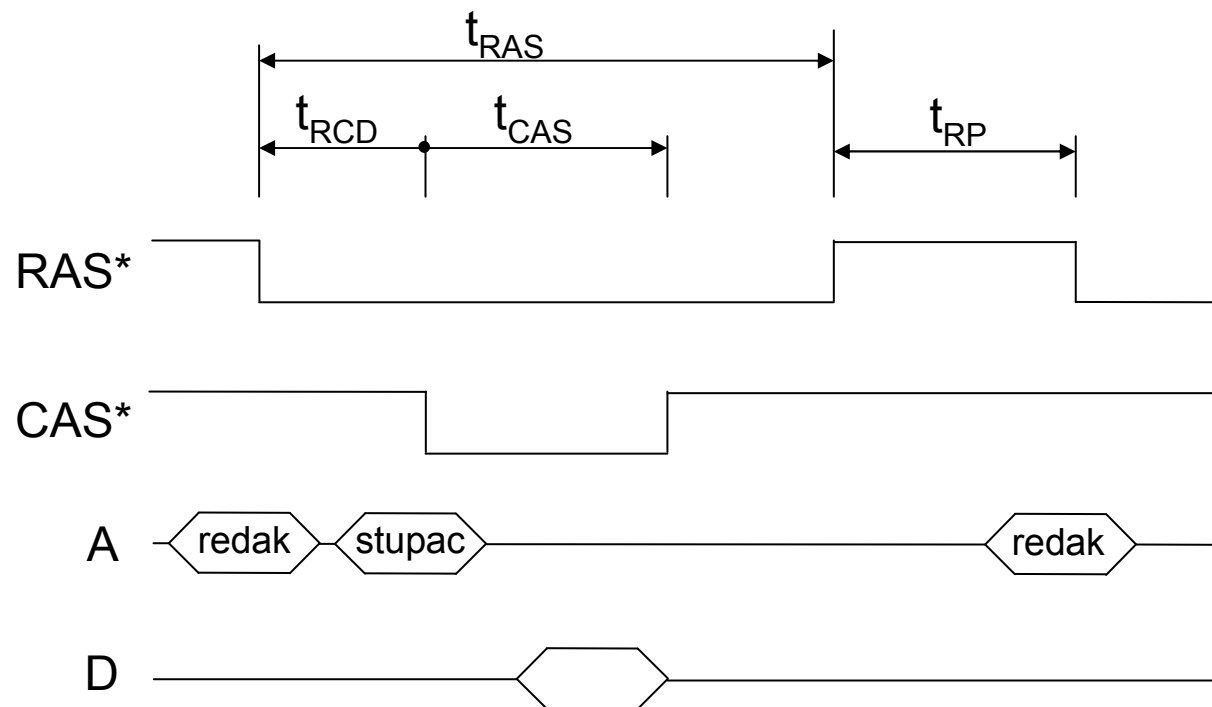
- informacija smještena u kvadratnom polju 1T ćelija
  - optimalne veličine dekodera i duljine prosvoja

Vremenski dijagram pristupa DRAM-u

DRAM ciklus:

- aktiviranje retka (dekodiranje, pojačavanje i spremanje, t_{RCD})
- pristup stupcu (odabir bitova retka, čitanje ili pisanje, t_{CAS})
- prednabijanje linija bitova (potrebno prije novog aktiviranja, t_{RP})

Understanding DRAM operation,
IBM Applications Note, 1996

Pristupi za povećanje propusnosti DRAM-a (1)

1. brzi pristup retku (fast page mode)

- redak ostaje selektiran, bitovi stupca izlaze u ritmu t_{CAS}
- jeftin način brzog pristupa susjednim podacima

2. paralelna organizacija memorijskog modula

- oblikovanje memorijskog modula od više pojedinačnih sklopova
- svaki sklop odgovoran za smještanje dijela riječi
- usporedan pristup prednost, uz veću cijenu i potrošak energije
- tipični kompromis: 4 ili 8 bitova na svakom sklopu

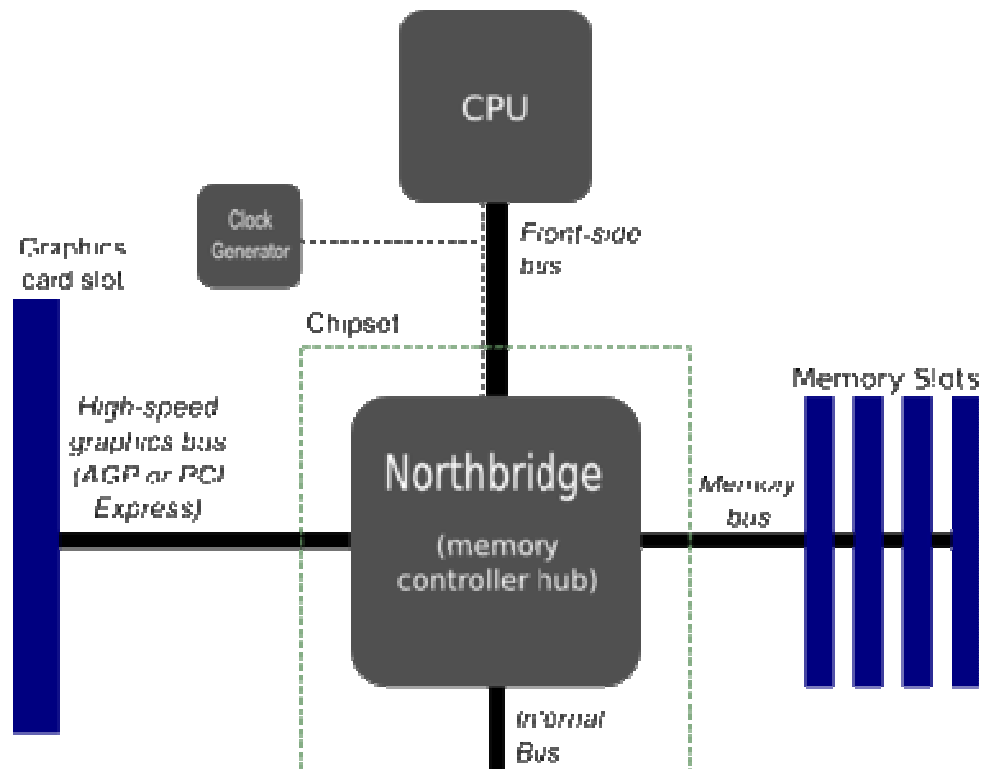

Pristupi za povećanje propusnosti DRAM-a (2)

3. sinkroni sabirnički protokol (SDRAM)

- **preklapanje** iščitavanja podataka i pristupa retku
  - prilikom svakog pristupa zapamtiti cijeli redak u dedicanom spremniku
  - tijekom prijenosa uzastopnih podataka iz dedicanog spremnika započeti pristup novom retku
  - sabirnica mora biti sinkrona (imati signal vremenskog vođenja)
- **protočni** protokol pristupa memoriji:
  - naredbe se izdaju prije dovršavanja prethodne operacije!
  - dok se pribavljenih N bitova u grupama upućuju na vanjsku sabirnicu, traje pristup novom retku/stupcu
- ostvaruje se brži **grupni** prijenos
  - podatkovna sabirnica širine 64 bita
  - grupni (burst) prijenos: više uzastopnih 64-bitnih podataka
  - pojedinačni prijenos jednako brz ili sporiji
  - prikladno za servisiranje priručnih memorija i DMA
- nedostatak je složeno upravljanje
  - posao **memorijskog pristupnog sklopa** (MCH, northbridge)
  - ako propusnost nije kritična, bolje koristiti asinkroni protokol

Uloga memorijskog pristupnog sklopa (memory controller, northbridge)

[Wikipedia]

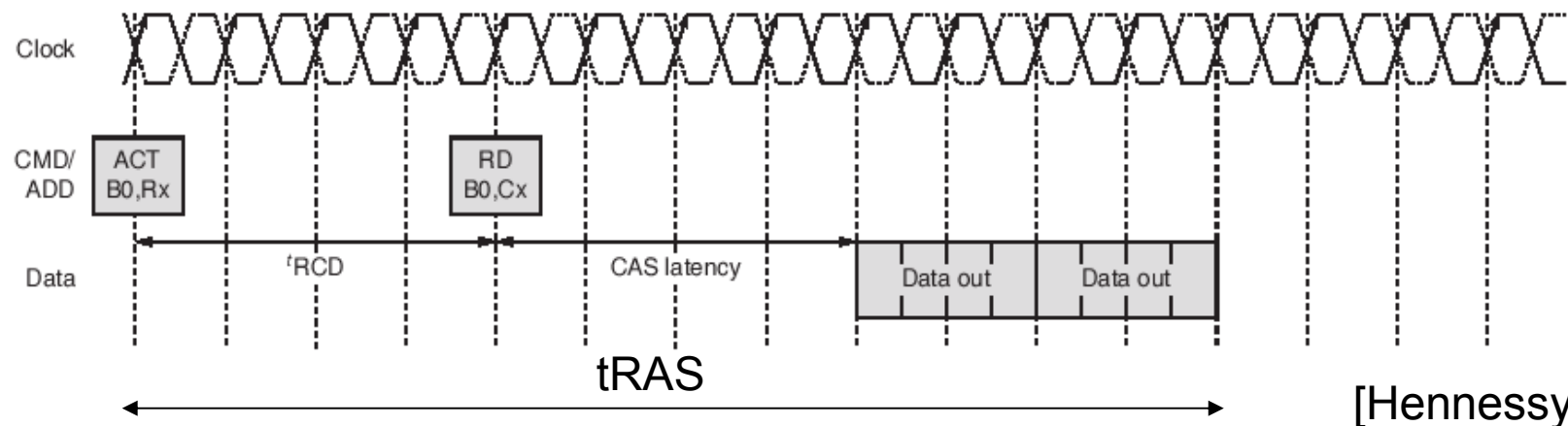
Pristupi za povećanje propusnosti DRAM-a (3)

4. preplitanje (interleaving)

- ideja: smještati susjedne podatke u različite sklopove
  - i -ti logički bit smjestiti u polje $(i \bmod N)$
  - usporedno adresirati svih N polja
  - pristigle podatke slati na vanjsku sabirnicu u ritmu t_{CAS}/N
- preplitanje na razini pojedinačnog sklopa:
  - danas metoda izbora (DDR: $N=2$, DDR2: $N=4$, DDR3: $N=8$)
  - sklopovi sadrže više polja (bank) s prepletenim podacima
  - npr (64 Mb): umjesto 1 polja 8192×8192 imamo 4 polja 4096×4096
  - propusnost na vanjskoj sabirnici modula $N \times$ veća od memorijske frekvencije!
- preplitanje na razini matične ploče (dual channel):
  - najbolji rezultati uz odgovarajuće memorijske module
  - manje praktično, rjeđe korišteno

Prepleteni sinkroni dinamički RAM (SDRAM DDR)

- SDRAM DDR2: industrijski standard (www.jedec.org)
- preplitanje $\times 4$: min. 4 uzastopna čitanja/pisanja po 64 bita
DDR2-800: DRAM 200MHz, BUS 400Mhz (DDR), FSB 800 MHz
- latencija po fazama izražena u ciklusima **vanjske** memorijske sabirnice (CAS-RCD-RP-RAS) na slici: $t_{\text{CAS}}=4$, $t_{\text{RCD}}=4$
- DDR2-800: tipično 5-5-5-15, odnosno 12.5ns-12.5ns-12.5ns
  - memorijska frekvencija iznosi 400 MHz $\Rightarrow T = 2.5 \text{ ns}$
  - ukupno vrijeme **slučajnog** pristupa: $t = t_{\text{RAS}} + t_{\text{RP}} = (5+15)T = 50 \text{ ns}$

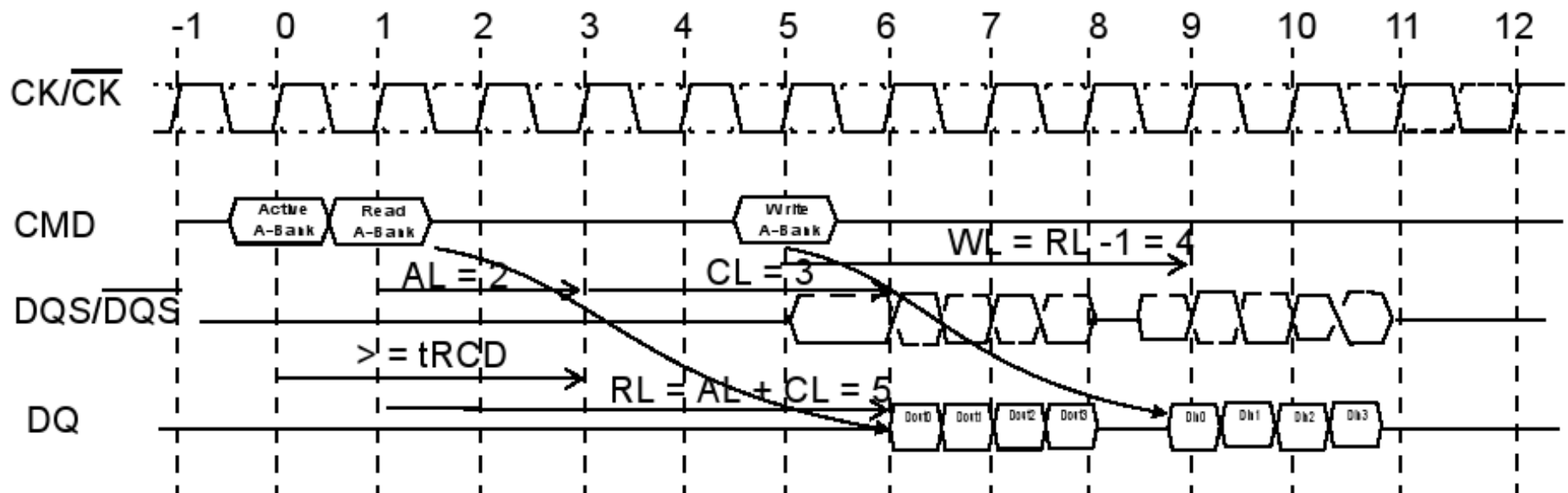

Primjeri:

- npr DDR2-800:
  - vršna propusnost: 800 Mprijenosa/s ($6400\text{MB/s} \Rightarrow \text{PC-6400}$)
  - istovremeno se prozivaju 4 polja na 200MHz
  - latencija sukladna memoriji DDR-400!
  - DIMM modul: 240 izvoda, tipično 8 sklopova po 8(+ECC) bita
- npr DDR3-X:
  - osmerostruko preplitanje
  - ukupna propusnost $8\times$ veća od propusnosti pojedinačnog polja
  - latencija odgovara SDRAM memoriji na taktu $X/8$
- npr, DDR2-800 vs DDR3-800
  - koji modul ima bolju propusnost odnosno latenciju?

SDRAM DDR2 standard (JEDEC):

- AL – additive latency
- CL – CAS latency
- RL,WL – read/write latency
- BL – burst length

[AL = 2 and CL = 3, RL = (AL + CL) = 5, WL = (RL - 1) = 4, BL = 4]

[<http://www.jedec.org/download/search/JESD79-2E.pdf>]

DRAM memorija, sažetak

- usko grlo performanse zbog velike latencije
  - 50 ns memorijske latencije **naprema** 0.5 ns takta CPU
  - više od 100 ciklusa latencije u najgorem slučaju!
  - u najboljem slučaju oko 25 ciklusa latencije (slijedni pristup, t_{CAS})
- sofisticiranom organizacijom (1-4) postiže se veća propusnost uz jednaku latenciju slučajnog pristupa
- svaka instrukcija referencira memoriju 1.3 puta
  - 1× dohvat instrukcije + 30% memorijskih instrukcija
  - da bismo podržali izdavanje instrukcije u svakom taktu, trebalo bi nam više od 100 memorijskih pristupa u svakom trenutku (!!)

10. Priručne memorije

1. Svojstva i organizacija dinamičkog RAM-a

2. Memorijska hijerarhija

3. Organizacija priručne memorije

4. Odabir parametara, performansa

5. Izvedbeni detalji

Prostorna i vremenska **lokalnost** pristupa

- **vremenska lokalnost**: korištene lokacije će se vjerojatno koristiti i u budućnosti
- **prostorna lokalnost**: lokacije blizu korištenih lokacija će se vjerojatno također koristiti

Lokalnost pristupa u praksi:

- programska memorija: petlje, potprogrami
- podatkovna memorija: lokalne varijable (stog), članovi objekta, polja, konstante

Korištenje lokalnosti pristupa je **velika ideja**

Radni skup kao mjera lokalnosti procesa

Lokalnost programa izražavamo **radnim skupom** (working set)

- neka je **slijed naslovljavanja** stranica (blokova od 4KB)

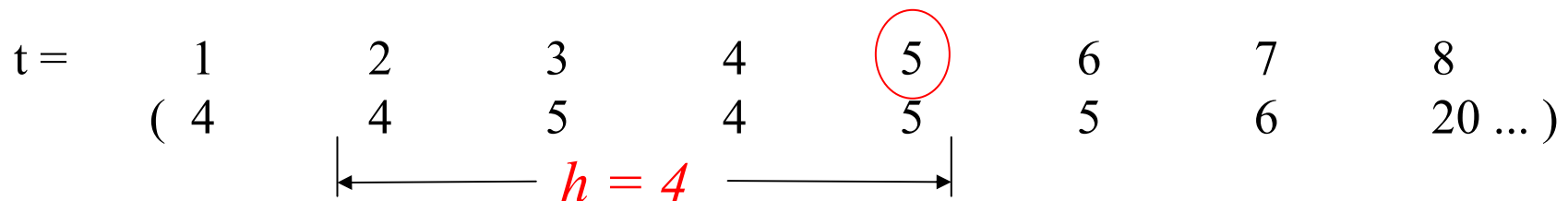
$$R = (r_1, r_2, \dots, r_k, \dots)$$

- tada je radni skup $WS(t, h)$ skup stranica koje su referencirane u posljednjih h memorijskih pristupa, počevši od trenutka t :

$$WS(t, h) = U\{r_i\}, i = t-h+1, t-h+2, \dots, t$$

Primjer:

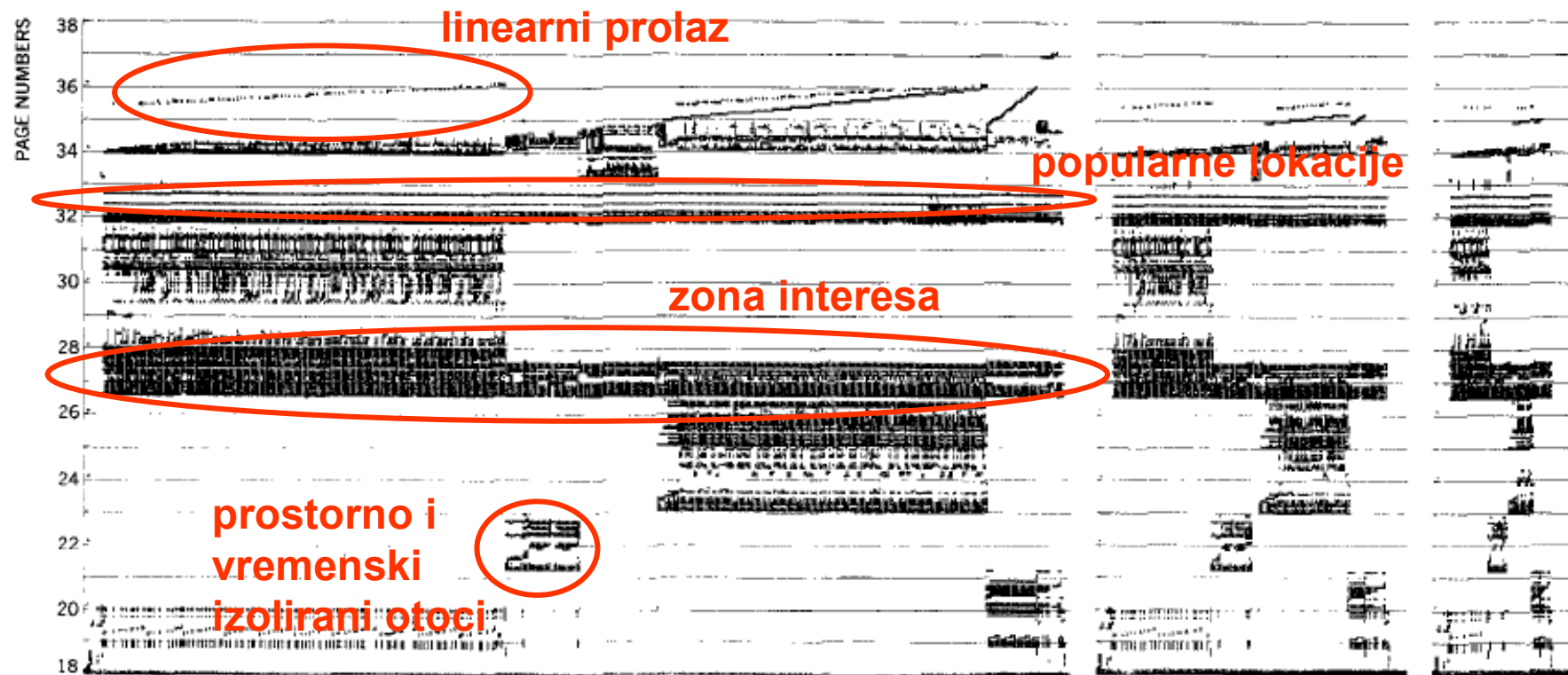
- neka je slijed naslovljavanja stranica $R = (4, 4, 5, 4, 5, 5, 6, 20, 20, \dots)$
- tada je $WS(5, 4) = \{4, 5\}$

Obrasci korištenja memorije

- pristupi memoriji tijekom prevođenja programa u Fortranu
- apscisa: vrijeme; ordinata: radni skup
- u praksi, vremenska i prostorna lokalnost dobro izraženi

Figure 2 Memory usage during separate compilations

[Hatfield71IBMSJ]

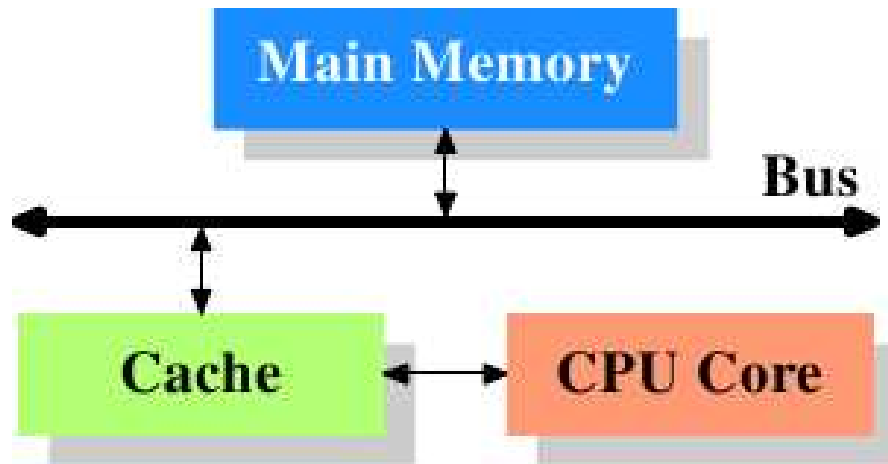
Memorijska hijerarhija

- **ideja:** smanjiti prosječnu latenciju korištenjem lokalnih kopija “popularnih” podataka (radnog skupa) u bržoj memoriji
- niže razine imaju veći kapacitet, veću latenciju i manju cijenu
- prividno, računalo ima kapacitet diska, a brzinu registara (da li je to besplatan ručak? ovisi o inženjerskim plaćama...)

zaporni sklopovi protočne strukture	.05 ns ($1/5 \times \Delta T_{\text{CPU}}$), 100B
registri (SRAM)	.25 ns ($1 \times \Delta T_{\text{CPU}}$), 500B
L1 cache (SRAM)	1 ns ($4 \times \Delta T_{\text{CPU}}$), 64kB
RAM (DRAM)	50 ns, 1 GB
diskovi	10 ms, 1 TB

Osnove priručnih memorija (PM, cache)

- cache: mala brza memorija, blizu procesora
- kad se referencira podatak:
  - ako je kopija podatka u priručnoj memoriji, vrati nju
  - inače:
    - ako je potrebno, izbaci nešto iz priručne memorije
    - dohvati podatak iz glavne memorije (dohvati i susjede)

[drepper07lwn]

Važna pitanja

- kamo smjestiti koju memorijsku lokaciju?
(RAM>PM $\Rightarrow$ više lokacija RAM-a mora se moći preslikati u istu lokaciju cachea!)
- kako saznati da li je tražena adresa u priručnoj memoriji?
- kako brzo pristupiti cacheiranoj kopiji podatka?
- koje lokacije izbaciti van kad se javi potreba?
- kada upisati promijenjeni podatak natrag u glavnu memoriju?

10. Priručne memorije

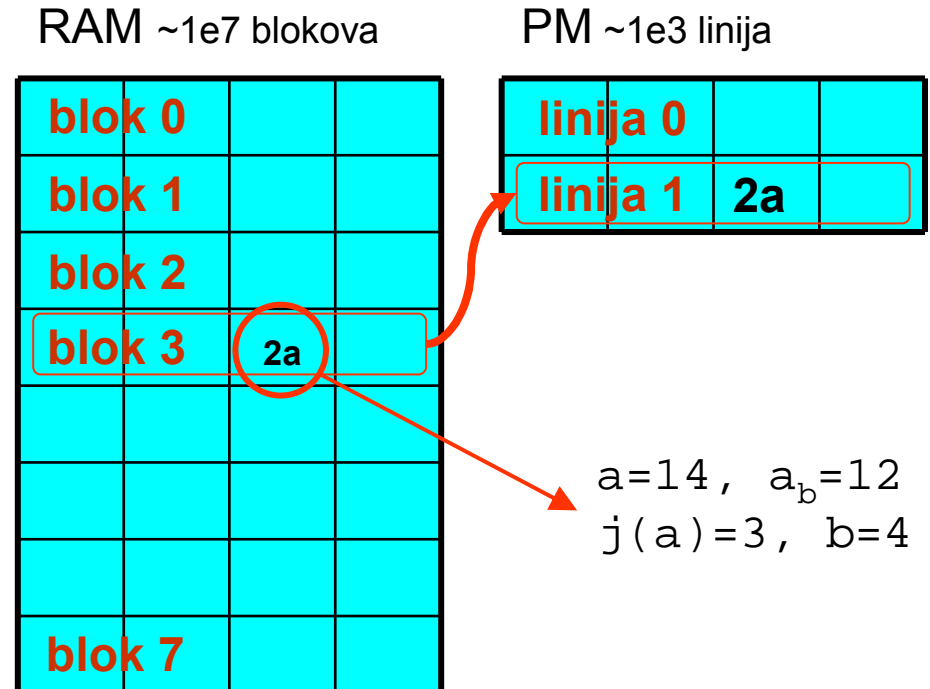
1. Svojstva i organizacija dinamičkog RAM-a
2. Memorijska hijerarhija
- 3. Organizacija priručne memorije**
4. Odabir parametara, performansa
5. Izvedbeni detalji

Osnovna organizacija PM

- PM smješta kopije **poravnatih blokova** podataka iz RAM-a
  - veličina bloka **b** izražena u bajtovima je potencija broja 2
  - adresa bloka a_b poravnata u odnosu na veličinu bloka:

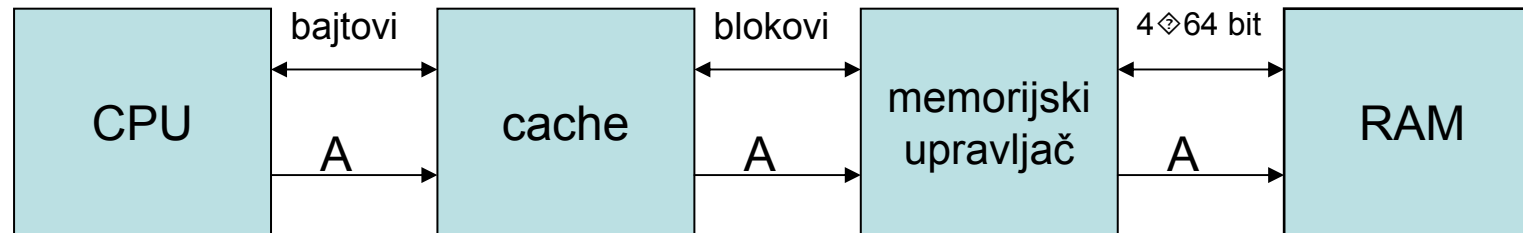
$$a_b \bmod b = 0$$

- Svaki bajt memorije pripada točno jednom bloku
  - adresa a pripada bloku s indeksom $j(a) = \lfloor a/b \rfloor$ ("najveće cijelo")
  - adresa bloka koji sadrži a je $a_b(a) = j(a) \cdot b$
  - npr (**b=4**, $a = 14$): ,
    - $j(a) = \lfloor a/b \rfloor = \lfloor 3.5 \rfloor = 3$,
    - $a_b(a) = j \cdot b = 3 \cdot 4 = 12$
  - prihvatno mjesto za tako poravnate blokove nazivamo **linijom** priručne memorije (cache line)

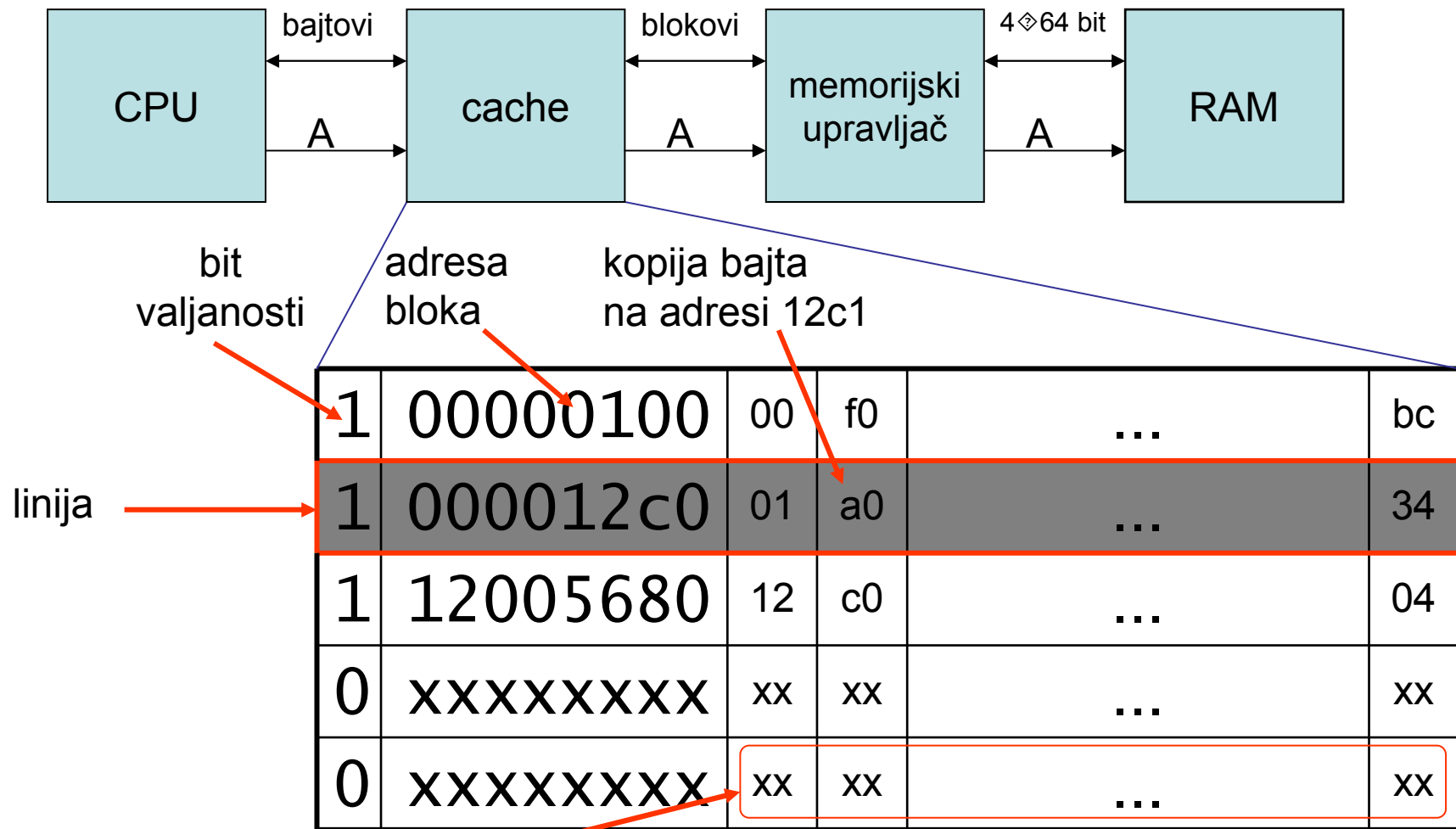

Osnovna organizacija PM (2)

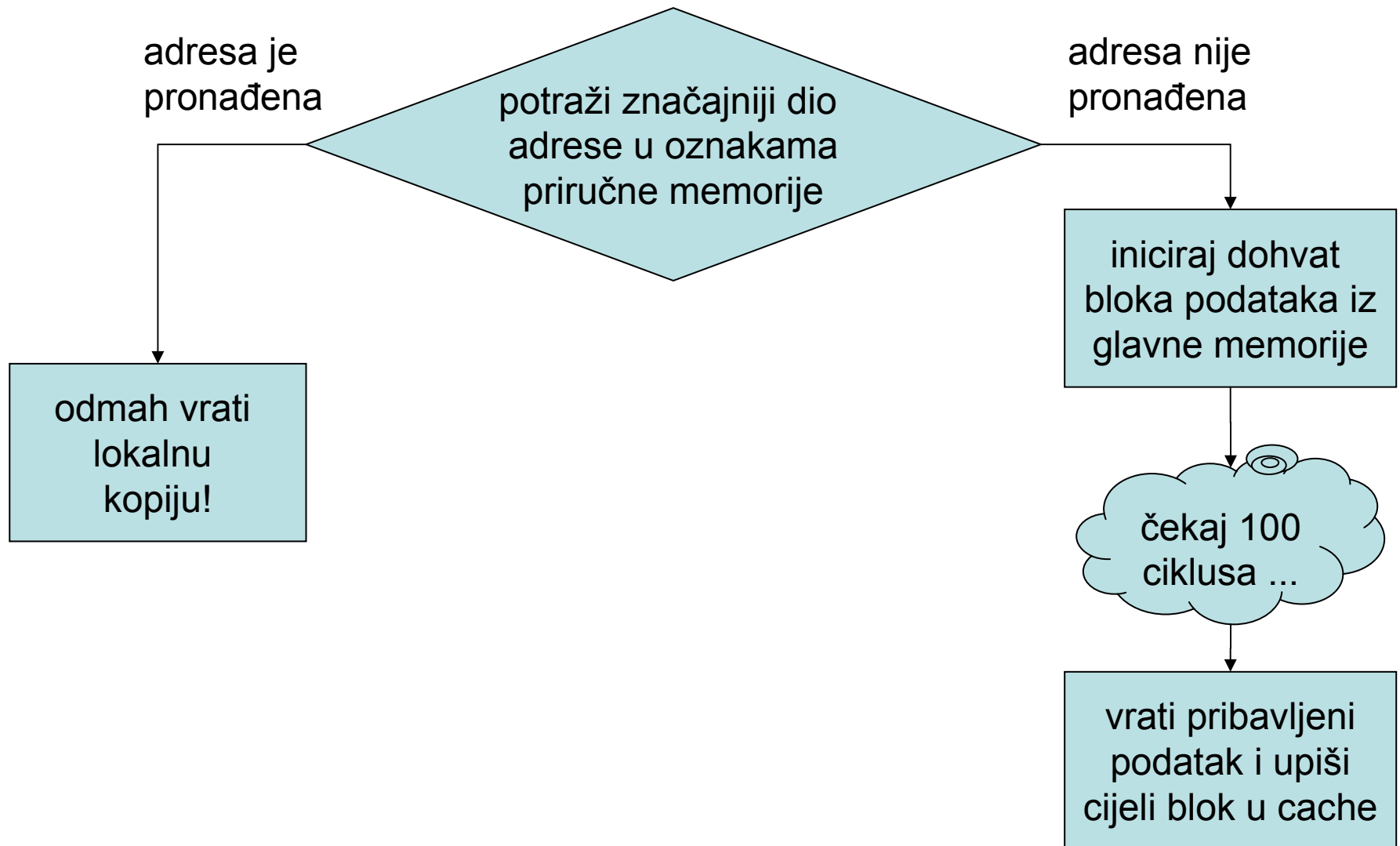
- veličina linije osnovni parametar priručne memorije
  - osnovna struktura PM: broj linija **n** i veličina linije **b**
  - kapacitet priručne memorije tada je: $s = n \cdot b$
  - linija je kvant prijenosa iz glavne memorije u priručnu (time favoriziramo prostornu lokalnost)
- poravnanje blokova osigurava
  - brzi transfer iz glavne memorije (ili prema njoj)
  - brzi pristup cacheiranim podacima (o tome ćemo pričati)

Osnovna organizacija PM (3)

poravnati **blok** podataka (veličina bloka **b** tipično 32B ili 64B)

Čitanje priručne memorije

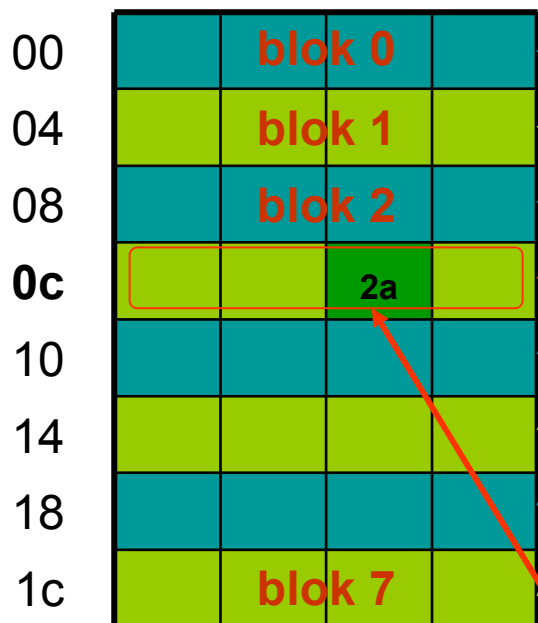
Oblikovanje preslikavanja adresa $\rightarrow$ linija

- koji memorijski blokovi se mogu upisati u koju liniju?
- moguće izvedbe:
  - izravno preslikavanje
(blok se preslikava u točno određenu liniju)
  - potpuno asocijativno preslikavanje
(blok se može preslikati u bilo koju liniju)
  - skupno asocijativno preslikavanje
(blok se može preslikati u neku od **a** linija)
    - npr, **a=4**: četveroelementno asocijativno preslikavanje
(4-way associative mapping)
    - npr, **a=1**: izravno preslikavanje
    - npr, **a=n**: potpuno asocijativno preslikavanje

Izvedba **izravnog** preslikavanja

- svaki memorijski blok može se preslikati u **samo jednu** liniju
- princip**: blokove linijama dodjeljivati po modulu **n**
- i**-ta linija PM prima blokove s rednim brojevima $\{j \bmod n = i\}$
- olakšano provjeravanje i traženje: kopija može biti samo na jednom mjestu (najlakša implementacija)

glavna memorija

priručna memorija

Kad procesor traži bajt na adresi $a = 0e$, cache učitava cijeli blok $j(a)$ u liniju $i(a)$

indeks bloka: $j = \lfloor a/b \rfloor = 3$

adresa bloka: $a_b = j \cdot b = 3 \cdot 4 = 0c$

linija: $i = j \bmod n = 3 \bmod 2 = 1$

pomak: $p = a \bmod b = 0e \bmod 4 = 2$

$a=0e$

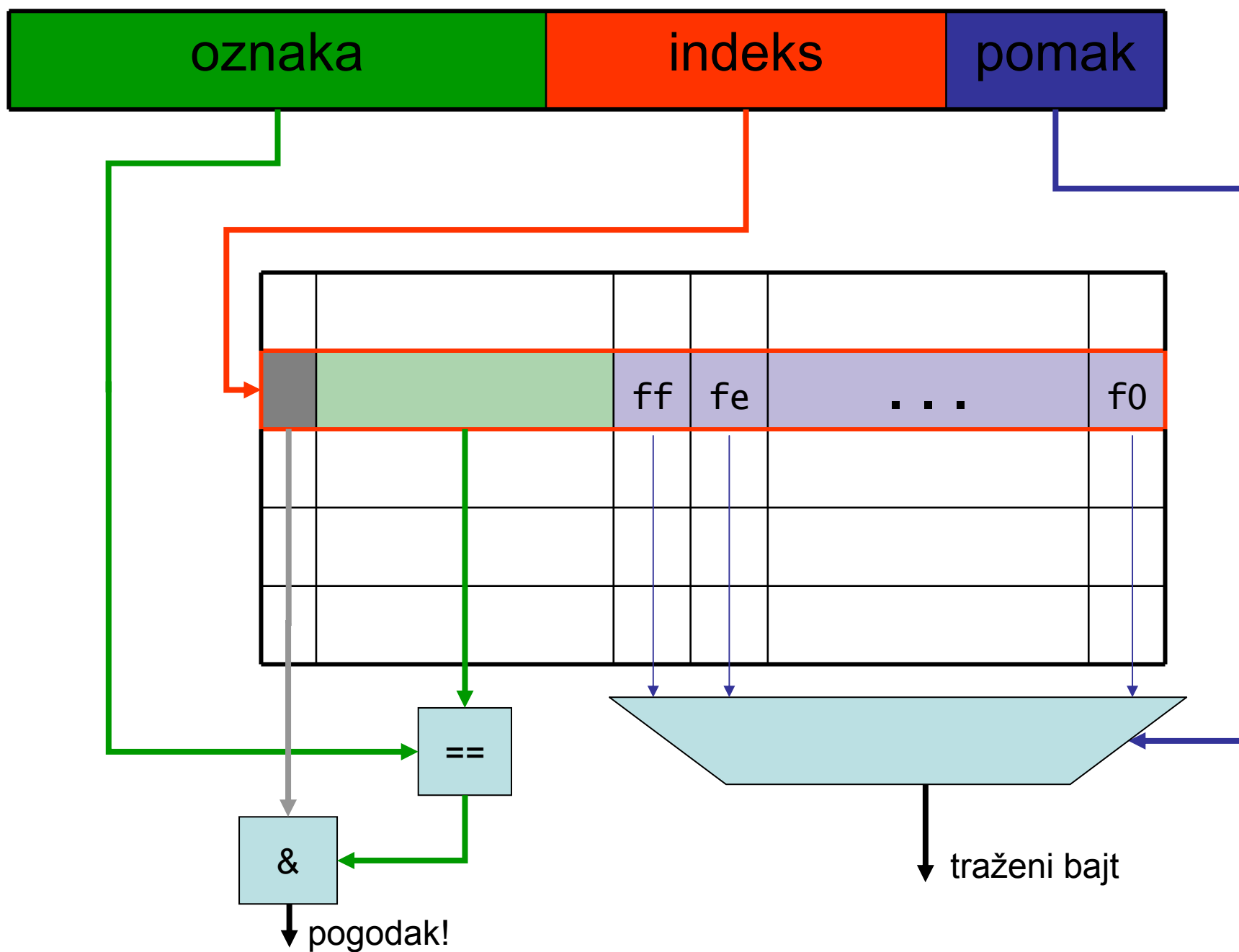
Detalji izravnog preslikavanja

- ukoliko odaberemo “lijepu” **b** i **n**, implementacija iznimno laka
- podijelimo bitove adrese koju generira procesor u tri polja:

$a =$ ooooooooooooooooooooiiiiiiiiiiiiiiipppp

- polje **pomaka** (*offset*) $p(a) = a \bmod b$
  - adresira bajt u bloku (odnosno liniji)
- polje **indeksa** linije $i(a) = j(a) \bmod n$, $j(a) = \lfloor a/b \rfloor$
  - određuje prihvatnu liniju u priručnoj memoriji
- polje **oznake** (*tag*) $o(a) = \lfloor a / (n \cdot b) \rfloor$
  - koristi se za identifikaciju bloka u priručnoj memoriji
- vrijedi: $b = 2^{w(p)}$, $n = 2^{w(i)}$
- konkretni primjer je za cache s izravnim preslikavanjem od 1024 linije po 16B (16kB)

PM s izravnim preslikavanjem

Zadatak: neka je zadano:

- PM s izravnim preslikavanjem **s**=16kB, **b**=16B, 32b adresa
- slijed pristupa: 0x00000014, 0x0000001C, 0x00000034, 0x00008014

Odrediti koji će pristupi rezultirati pogotkom!

- pretpostaviti bajtne pristupe početno praznom cacheu

Struktura adrese:

- $w(p) = \log_2 b = 4$
- $n = s/b = 16kB/16B = 1024$
- $w(i) = \log_2(n) = 10$; $w(o) = 32 - 14 = 18$
- **adresa:** ooooooooooooooooooooooooooooooooiiiiiiiiiiiipppp

Analiza pristupa:

0x00000014 : linija 1, pomak 4 (promašaj)

0x0000001C : linija 1, pomak C (pogodak)

0x00000034 : linija 3, pomak 4 (promašaj)

0x00008014 : linija 1, pomak 4 (promašaj s promjenom)

0x00000030?

0x0000001C?

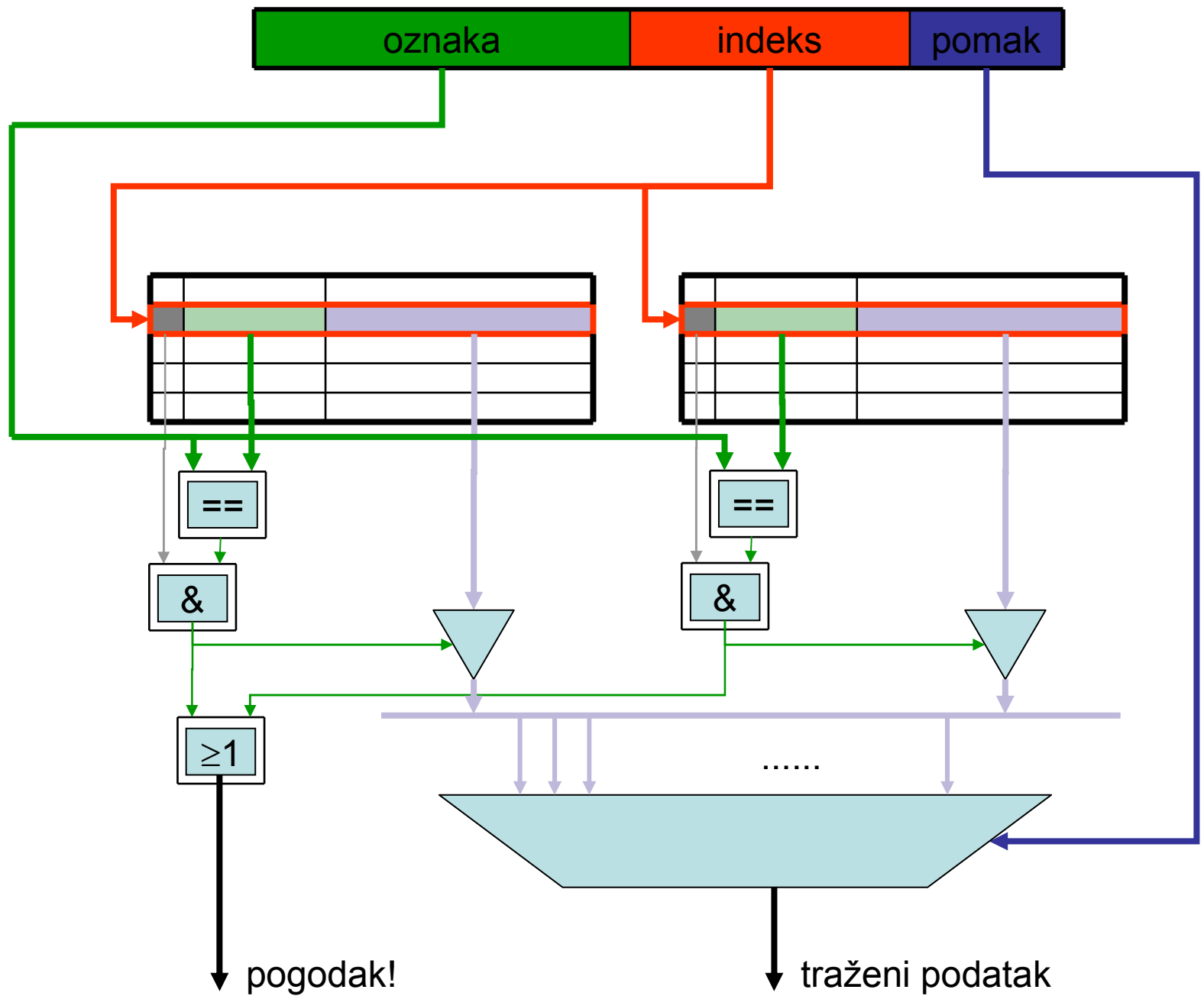
0x00008020?

Asocijativno preslikavanje

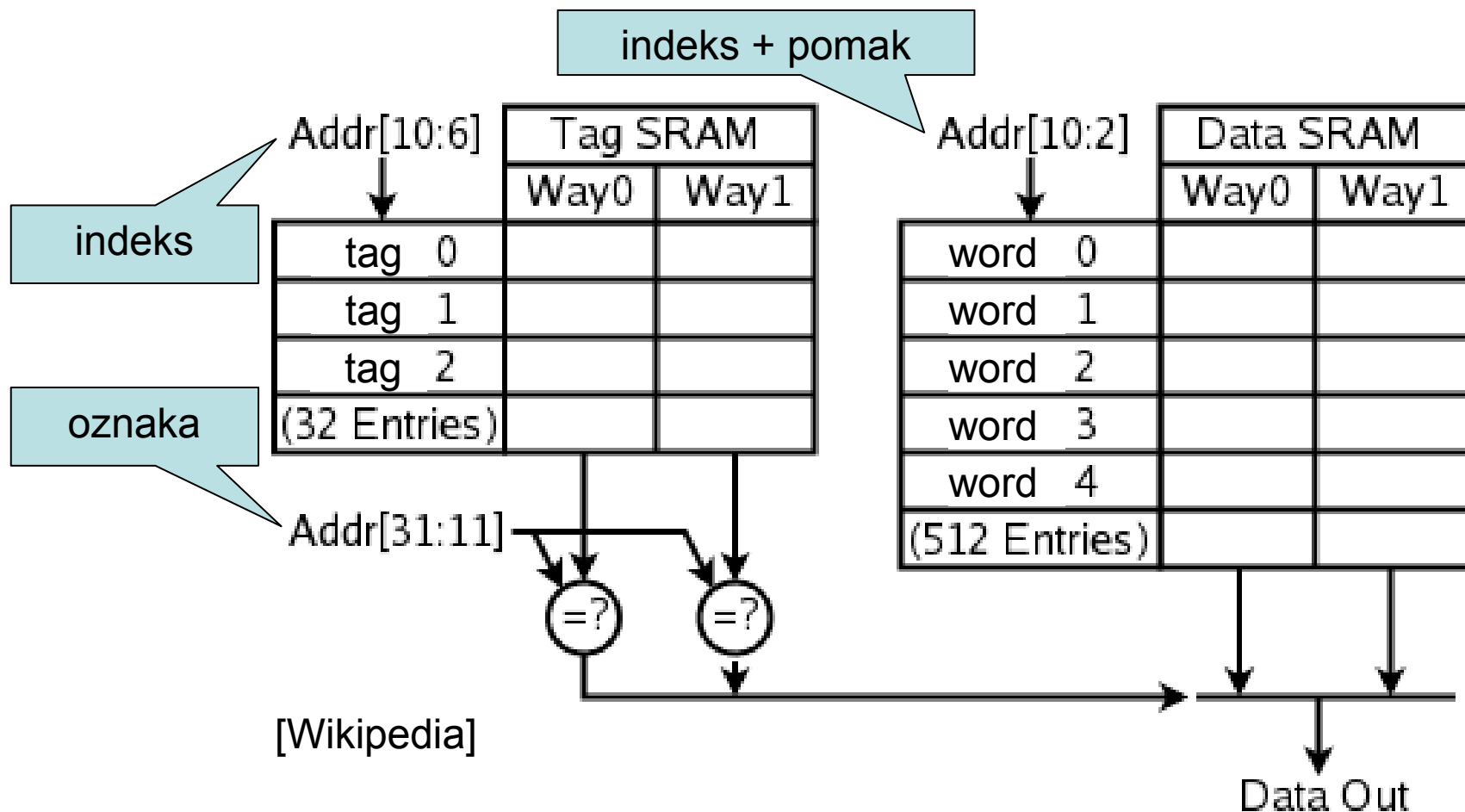
- Izravno preslikavanje je lako izvesti ali ima nedostataka
  - pristupi s istim indeksom problematični ($0x00080014 \rightarrow 0x0000001c$)
  - opetovano pražnjenje i punjenje iste linije
- lijek: priručne memorije sa skupnom asocijativnošću **a**
  - indeks sada adresira skup od **a** linija priručne memorije!
  - odabir između **a** adresiranih linija na temelju oznake
  - u odnosu na izravno preslikavanje s istim brojem linija, indeks je uži za $\log_2(\mathbf{a})$ bitova!
  - povećanje asocijativnosti usporava cache (jednostavnije strukture brže!)
- npr, 32-bitna adresa, 4kB cache, linija od 64B:
  - ukupno **n**=64 linije (4096B/64B) po **b**=64 bajtova
  - izravno preslikavanje: pomak(6b), indeks(6), oznaka(20)
  - 2× asocijativno preslikavanje: pomak(6b), indeks(5), oznaka(21)
  - 4× asocijativno preslikavanje: pomak(6b), indeks(4), oznaka(22)
  - potpuno asocijativno preslikavanje: pomak(6b), indeks(0), oznaka(26)

Asocijativno preslikavanje, $a=2$

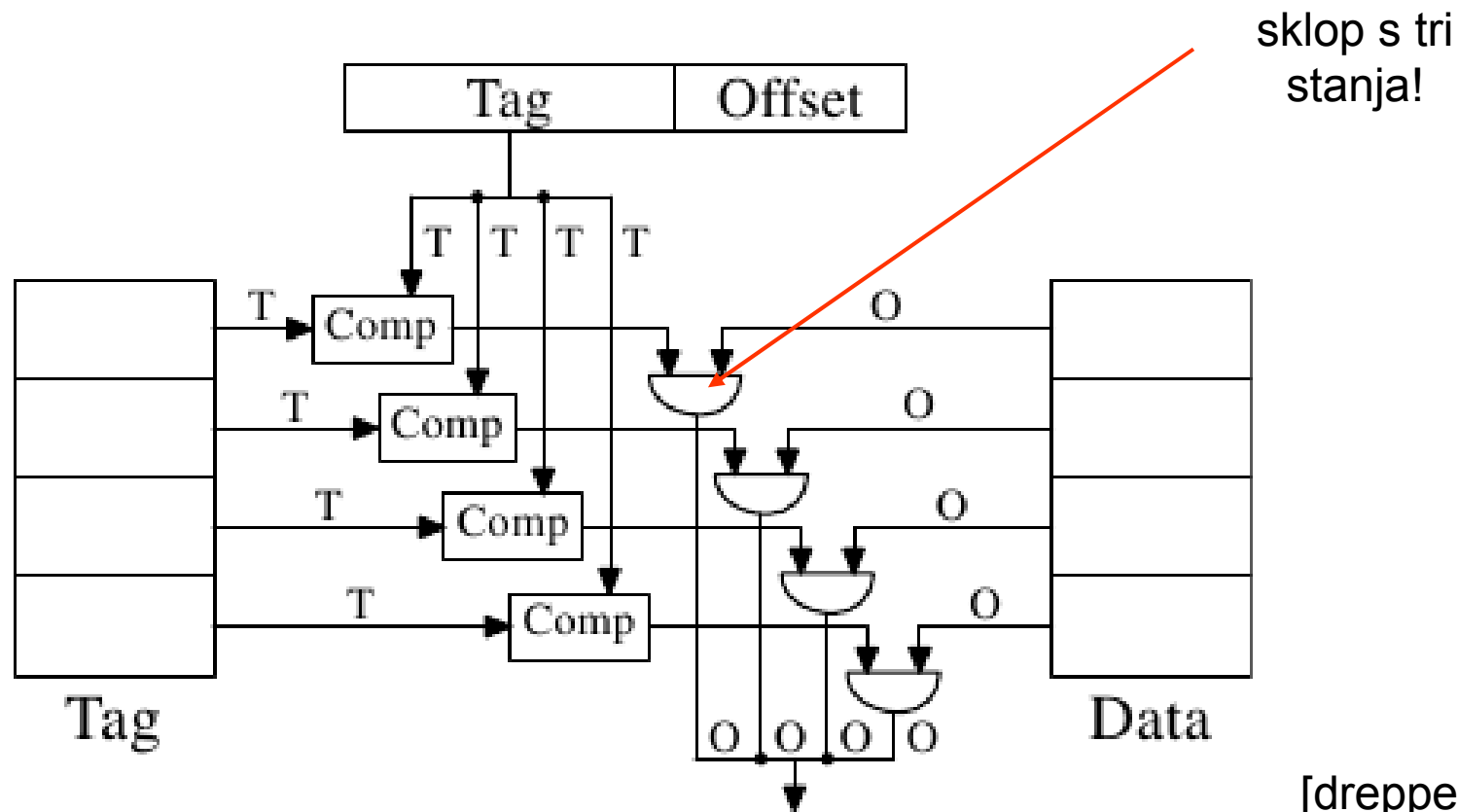
4kB cache, 2× asocijativan, 64-bajtna linija, 32-bitni pristup

- 4 bita za **pomak** 32-bitne riječi, 5 bitova za **indeks skupa**, 21 bit za **oznaku** adrese (ukupno 30 korisnih bitova adrese)
- u izvedbi, odvađa se **identifikacijski** dio od **podatkovnog** dijela PM
- identifikacijski dio (tablicu oznaka) izravno adresira polje indeksa
- podatkovni dio adresiraju kombinacija indeksa skupa i pomaka (5+4=9 bitova)
- eventualni odabir pribavljenih riječi obavljaju izlazni sklopovi s tri stanja

Potpuno asocijativno preslikavanje

- oznake **svih** linija PM uspoređuju se istovremeno!
- nema polja indeksa: $a=n$, $w(i)=0$
- samo za male PM s vrlo skupim promašajima
- npr, za $n=4$:

Odrediti ukupni broj bitova linije PM.

- $w(\mathbf{p}) = \log_2 \mathbf{b} = 6$
- $\mathbf{n} = \mathbf{s}/\mathbf{b} = 64\text{kB}/64\text{B} = 1024$
- $w(\mathbf{i}) = \log_2 (\mathbf{n}/\mathbf{a}) = 9;$
- $w(\mathbf{o}) = 32 - 9 - 6 = 17$
- **adresa:** ooooooooooooooooooooooiiiiiiiiiippppppp

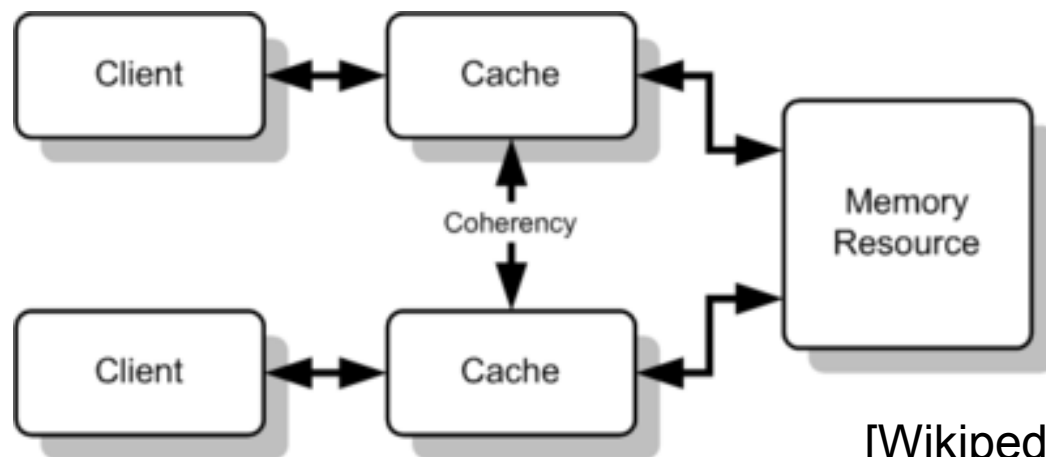
- oznaka (17b), servisni bitovi (2b), podatci (64B)
- ukupno: $17+2+64*8=531b$

Organizacija priručne memorije, **međusažetak**

- koristi se **lokalnost** pristupa kako bi se maksimirala performansa u **čestim** slučajevima
- transparentni prijenos blokova RAM-a u linije PM
- preslikavanje indeksiranjem ili asociranjem (izravno, višeelementno ili potpuno asocijativno)
- još nismo rekli:
  - kada upisati promijenjenu kopiju natrag u glavnu memoriju?
  - koje lokacije izbaciti van kad se javi potreba?
  - kako dimenzionirati cache (**n**, **b**, **a**)?

Što napraviti nakon pisanja u priručnu memoriju?

1. novu vrijednost odmah proslijediti u memoriju (write-through)
  - najsigurniji pristup, ali najveći pritisak na memoriju
2. odgoditi upis (write-back)
  - upisati novu vrijednost samo u cache
  - dodati bit promjene ('dirty' bit) koji pamti da je kopija promijenjena
  - OS upisuje promijenjene linije pri promjeni konteksta ili UI operaciji
  - koherencija je osjetljivo pitanje, posebno kod MP sustava!

[Wikipedia]

Algoritmi zamjene blokova

- kod izravnog preslikavanja, sve je **jasno**:
  - novi blok se upisuje na jedino mjesto, prethodni stanar se izbacuje (ako ga ima)
- kod skupno asocijativnih memorija moramo odabrati blok za izbacivanje
  - LRU: blok koji je najdavnije korišten se izbacuje
    - relativno dobri rezultati (vremenska lokalnost)
    - skupa implementacija za više od 2× asocijativnost
  - NMRU: izbacuje se blok koji nije posljednji korišten
    - jeftina aproksimacija LRU
    - (pseudo) slučajan odabir izbačenog bloka
  - FIFO, random, ...

Zadatak: odrediti pogotke cachea u sustavu s 4-bitnim adresama:

- parametri cachea: $a=2$, $n=4$, $b=1$, LRU
- pristupi: 0, 2, 0, 1, 4, 0, 2, 3, 5, 4

Struktura adrese:

- adresa: **ooo****i**
- dvije "linije" za parne, te dvije linije za neparne adrese

Rješenje:

0: promašaj

2: promašaj

0: pogodak

1: promašaj

4: promašaj (izbacuje 2)

0: pogodak

2: promašaj (izbacuje 4)

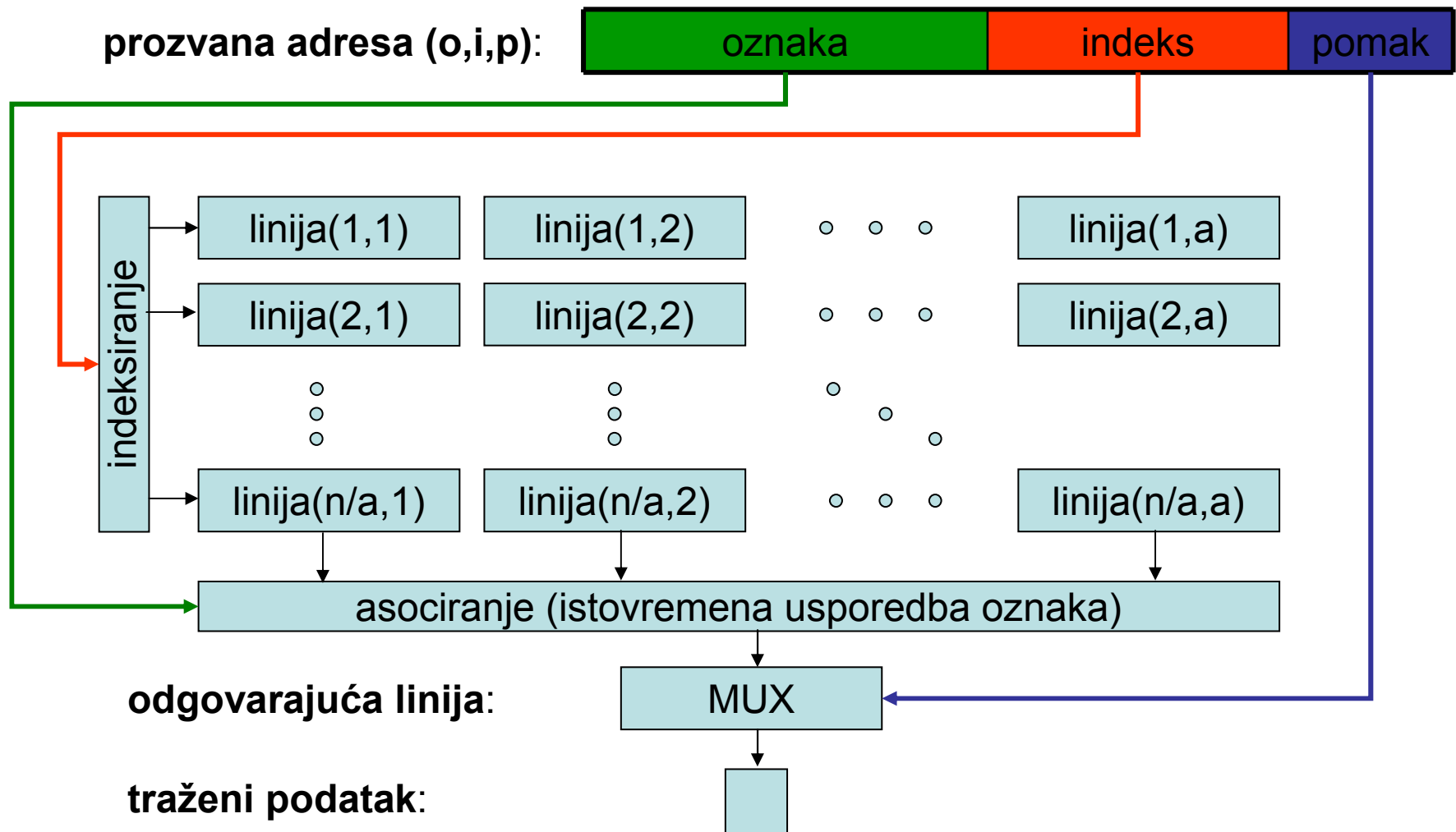
3: promašaj

5: promašaj (izbacuje 1)

4: promašaj (izbacuje 0)

Sažetak parametara organizacije PM (**n**, **b**, **a**):

- broj linija **n**, broj bajta po liniji **b**, asocijativnost **a**, veličina **s** = **n** × **b**
- indeksiranjem odabiremo 1 od **n/a** skupova linija
- asociiranjem odabiremo 1 od **a** linija u skupu

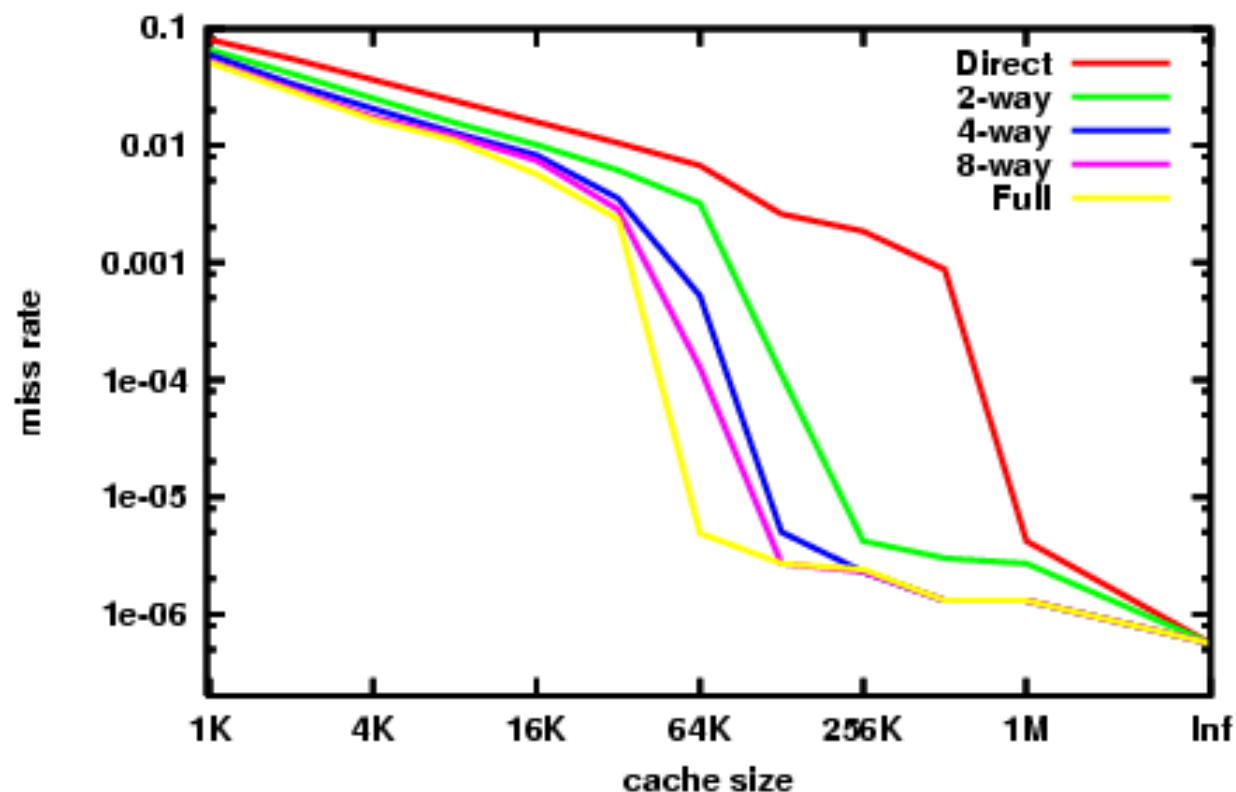

10. Priručne memorije

1. Svojstva i organizacija dinamičkog RAM-a
2. Memorijska hijerarhija
3. Organizacija priručne memorije
- 4. Odabir parametara, performansa**
5. Izvedbeni detalji

Kako odabrati veličinu cachea i asocijativnost (**n**, **a**)?

- u mnogome ovisi o raspoloživoj tehnologiji
- ključni su eksperimentalni podatci pribavljeni analizom izvođenja reprezentativnih programa (podatci na slici za SPECint2000)

[Wikipedia]

Analiza promašaja (3C)

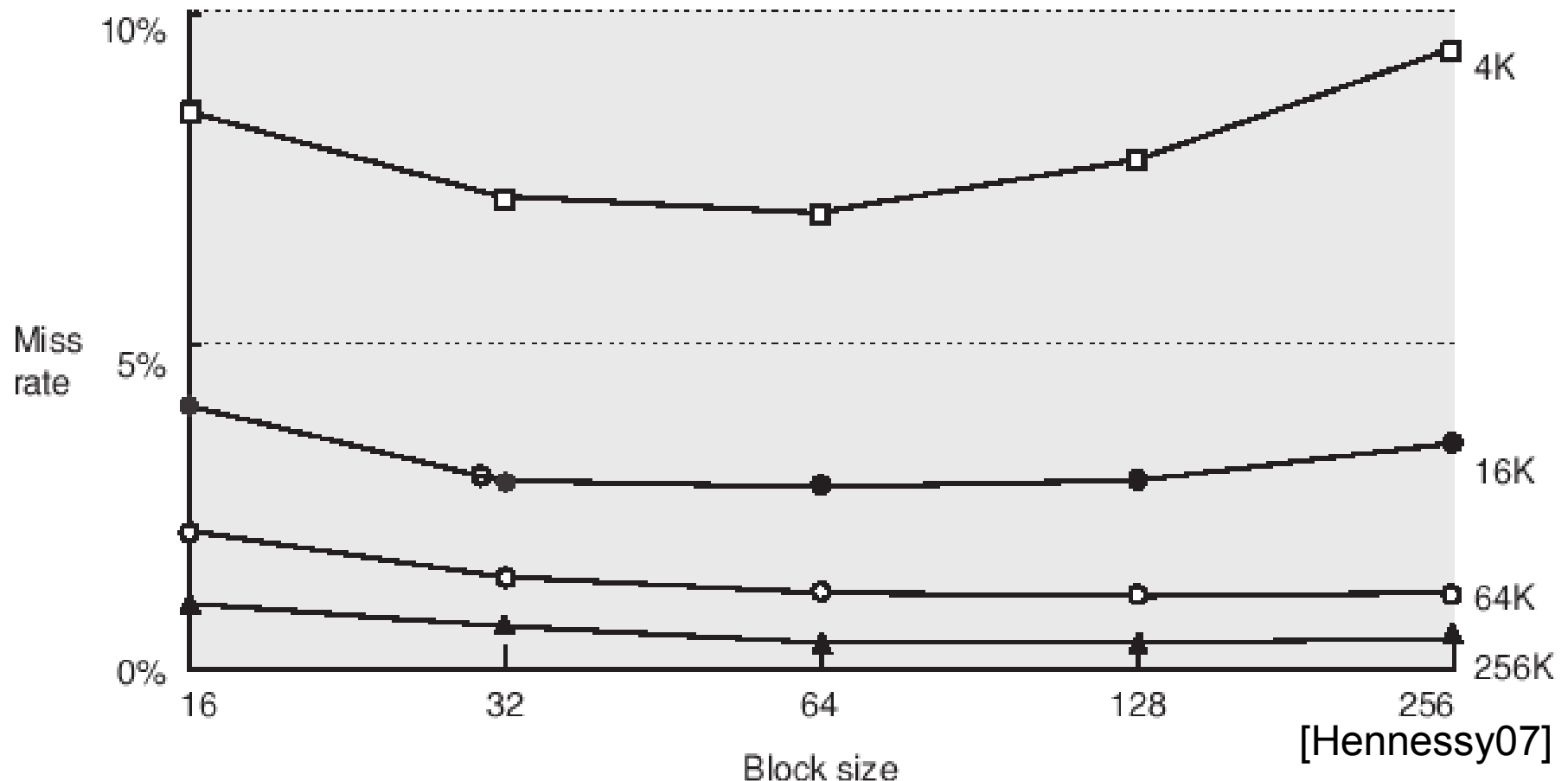
- **compulsory misses (nezaobilazni):**
  - učitavanje svih podataka koji su potrebni za izvođenje programa
  - ne ovise o veličini priručne memorije
  - desni dio grafa pokazuje koliko ih ima (oko $1e-6$)
- **capacity misses (zbog ograničenog broja linija):**
  - dobar pokazatelj je graf za potpuno asocijativno preslikavanje
  - graf pokazuje da je radni skup (working set) između 32kB i 64kB
- **conflict misses (zbog neidealne organizacije):**
  - mogu se podijeliti na promašaje uslijed **ograničenog preslikavanja** i neprikladnog **algoritma zamjene**
  - pokazatelj promašaja uslijed ograničenog preslikavanja je usporedba s potpuno asocijativnim preslikavanjem
- **što smo naučili?**
  - za velike i male priručne memorije, izravno preslikavanje prihvatljiv izbor (ali u višeprogramskom kontekstu višestruka asocijativnost je dobra ideja)
  - za srednje priručne memorije povećanje asocijativnosti nužna
  - veličina L1 cachea 32kB – 64kB
  - nema smisla imati priručnu memoriju veću od 1M (L2, L3, po korisniku)

Kako odabrati veličinu linije?

- linija ne smije biti premala...
  - ne iskorištavamo prostornu lokalnost
  - važno za slijedne pristupe (instrukcije, elementi polja)
- ... ali ni prevelika
  - veća cijena promašaja (tražili 1B, dobili prijenos 64B)
  - manje linija $\Rightarrow$ više promašaja, pogotovo u malom cacheu
- recept?
  - optimirati vrijeme pristupa prema modelu
  - najjednostavniji model: prosječno vrijeme pristupa memoriji
    - AMAT: average memory access time
    - $t_{AVG} = t(\text{pogodak}) \cdot \nu(\text{pogodak}) + t(\text{promašaj}) \cdot \nu(\text{promašaj})$
    - $t_{AVG} \approx t(\text{pogodak}) + t(\text{promašaj}) \cdot \nu(\text{promašaj})$
    - model nije prikladan za procesore s dinamičkim raspoređivanjem!
  - u praksi, 16B, 32B i 64B su najčešći odabiri

Kako odabrati veličinu linije (2)?

- Ovisnost postotka promašaja za programe iz SPECint92:
  - najbolji rezultati za linije od 64B
  - za velike linije, učestalost promašaja raste
  - maksimum se pomiče udesno za velike priručne memorije
  - pažnja, velika PM $\Rightarrow$ manji $v(\text{promašaj})$, ali i veći $t(\text{pogodak})$!

Prosječno vrijeme pristupa (primjer)

- Average memory access time (AMAT)
  - $t_{AVG} = t(\text{pogodak}) + v(\text{promašaj}) \times t(\text{promašaj})$
- Zadano:
  - Period procesorskog takta $T=1\text{ns}$
  - $t(\text{pogodak}) = 1\ T$ (poznato, PM prati procesor)
  - $t(\text{promašaj}) = 100\ T$ (tipična vrijednost, ovisi o memoriji)
  - $v(\text{promašaj}) = 1\%$ (izmjereno)
- $t_{AVG} = 1\ T + 0.01 \times 100\ T = 2\ T$
  - efektivno vrijeme pristupa je dva ciklusa

Parametri priručne memorije, sažetak:

- veličina memorije **s** (kompromis u odnosu na brzinu!)
- veličina linije **b**, broj linija **$n=s/b$**
- asocijativnost **a**
- algoritam zamjene (za **$a>1$**)
- strategija upisa (wb, **wt**)
- L2, L3 (u nastavku predavanja)?

Donekle objektivan pristup dimenzioniranju:

- optimizacija prosječnog vremena pristupa
- čimbenici: budžet, tehnologija (veličina i složenost vs brzina), ciljani programi, ...

Utjecaj PM na performansu računala

- Komponente procesorskog vremena:
  - normalno izvođenje programa
    - uključujući pogotke cachea
  - memorijski zastoji
    - uglavnom uslijed promašaja PM

- memorijski zastoj po instrukciji:

$$T_{MZ} = v(\text{promašaja}) \times t(\text{promašaja})$$

- Utjecaj na CPI:

$$CPI = CPI_{OSNOVNI} + v(\text{promašaja}) \times t(\text{promašaja}) / T_{CPU}$$

Utjecaj PM na performansu (primjer)

- Zadano
  - promašaji instrukcijske PM: $v(\text{PIPM}) = 2\%$
  - promašaji podatkovne PM: $v(\text{PPPM}) = 4\%$
  - cijena promašaja: $c = 100$ ciklusa
  - osnovni CPI (idealna PM): $\text{CPI}_O = 2$
  - učestalost memorijskih instrukcija: $v(\text{MI}) = 36\%$
- Broj ciklusa **zastoja** uslijed promašaja, **po instrukciji**:
  - instrukcijska PM: $\text{CZPI}_{\text{IPM}} = 1 \times 0.02 \times 100 = 2$
  - podatkovna PM: $\text{CZPI}_{\text{PPM}} = 0.36 \times 0.04 \times 100 = 1.44$
- Stvarni CPI = $2 + 2 + 1.44 = 5.44$
  - usporenje uslijed neidealne PM = $2.72\times$!

Utjecaj PM na performansu, sažetak

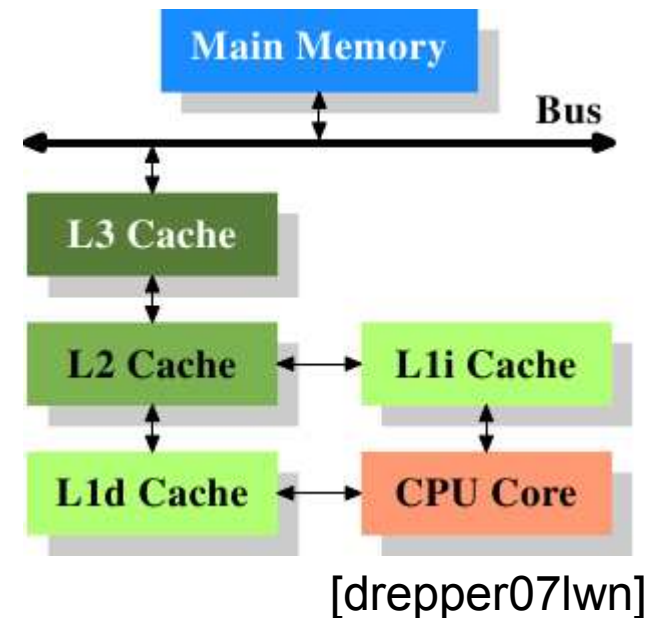
- memorijski zastoji mogu značajno smanjiti efektivni CPI
- performansa procesora raste brže od latencije memorije
⇒ utjecaj promašaja na performansu **raste**
- svojstva priručne memorije ne mogu se zanemariti pri evaluiranju performanse sustava

10. Priručne memorije

1. Svojstva i organizacija dinamičkog RAM-a
2. Memorijska hijerarhija
3. Organizacija priručne memorije
4. Odabir parametara, performansa
- 5. Izvedbeni detalji**

Višerazinska priručna memorija

- Primarna PM (L1) spojena izravno na CPU (malena, brza)
- Sekundarna PM (L2) servisira L1 promašaje
  - veća, sporija, znatno brža od RAM-a
- RAM servisira L2 promašaje
- Sofisticirana računala imaju i PM L3
  - u višeprocesorskom sustavu, L3 obično dijele svi procesori
  - asocijativnost L3 mora biti veća od broja procesora!

Višerazinska priručna memorija (primjer)

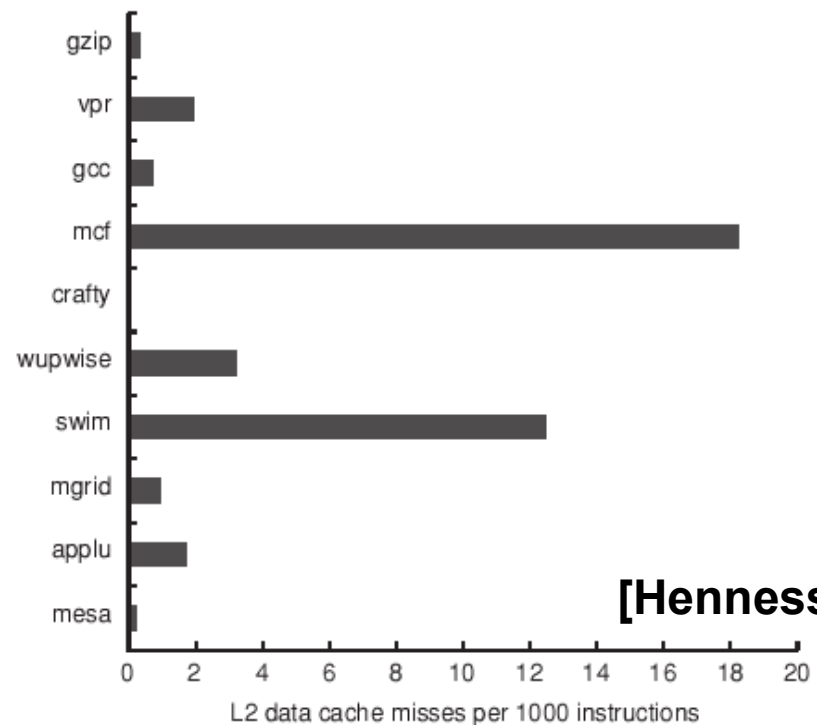
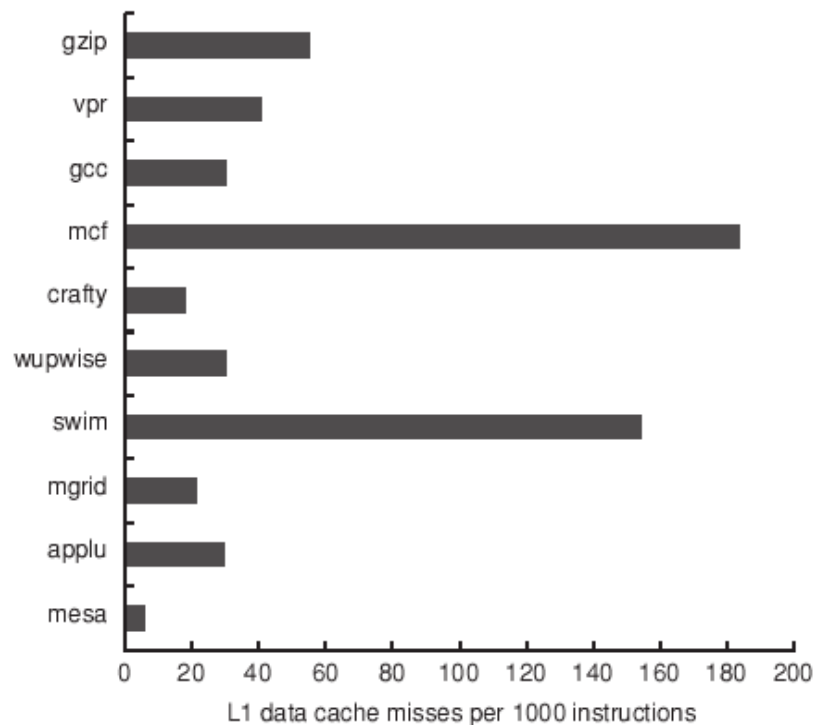
- zadano:
  - $CPI_O = 1$, $T = 250$ ps
  - $v(\text{promašaj}, L1) = 2\%$
  - $t(\text{promašaj}) = 100$ ns
- samo s PM L1:
  - $c(\text{promašaj}) = 100 \text{ ns} / 0.25 \text{ ns} = 400 \Delta T$
  - $CPI_{L1} = CPI_O + 400 \times 2\% = 9$
- svojstva L2
  - $t(\text{pogodak}, L2) = 5$ ns ($20 \Delta T$)
  - $v(\text{promašaj}, L2) = 0.5\%$
- CPI s L1 i L2
  - $CPI_{L1+L2} = CPI_O + \overset{\text{zastoji L1}}{2\% \times 20 \Delta T} + \overset{\text{zastoji L2}}{0.5\% \times 400 \Delta T}$
  - $CPI_{L1+L2} = 1 + 0.4 + 2 = 3.4$

Višerazinska priručna memorija (sažetak)

- PM L1: vrijeme pogotka prilagoditi taktu procesora
- PM L2: minimizirati učestalost promašaja
  - vrijeme pogotka manje interesantno
- Zaključci
  - PM L1 tipično manja od jedinstvene PM
  - linija L1 tipično manja od linije L2

Promašaji PM podataka (P4, specCPU2000)

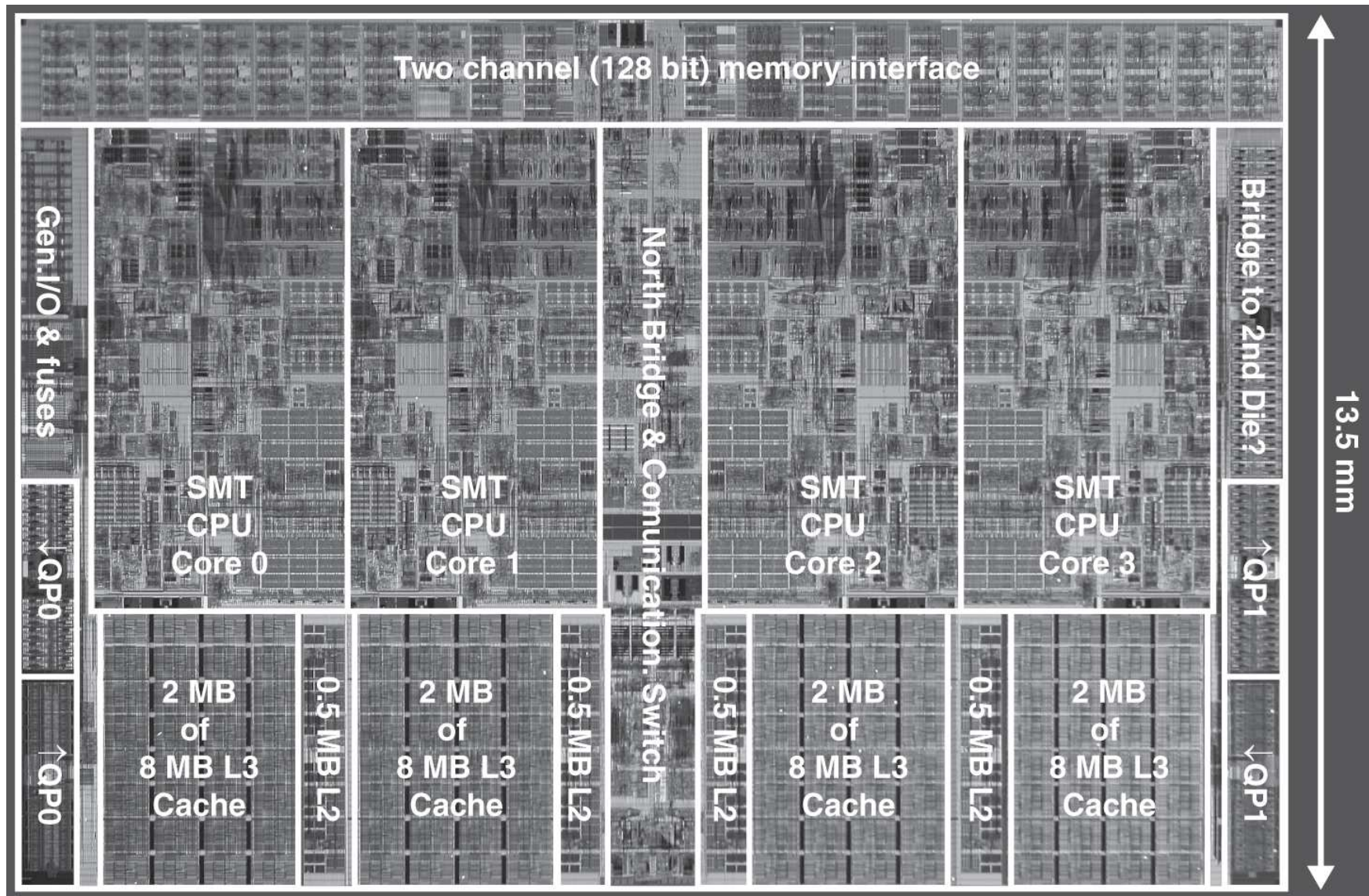
[Hennessy07]

U istom eksperimentu, promašaji PMI zanemarivi (0.2-0.6 %)

Priručne memorije, primjeri

- Intel Pentium 4 (Prescott, 2004):
  - I\$ 12 kB (4×a), D\$: 16 kB (8×a)
  - L2: 2 MB, (8×a)
- Ultra Sparc IV+ (2005)
  - I\$ 64 kB (64B, 4×a), D\$: 64 kB (32B, 4×a)
  - L2: 2 MB (64B, 4×a)
  - L3: 32 MB (64B, 4×a)
- AMD Athlon 64 (2005)
  - I\$ 64 kB (64B, 2×a), D\$: 64 kB (64B, 2×a)
  - L2: 1 MB (8×a)

Intel Core i7: I\$ 32kB, D\$ 32kB, L2 512kB

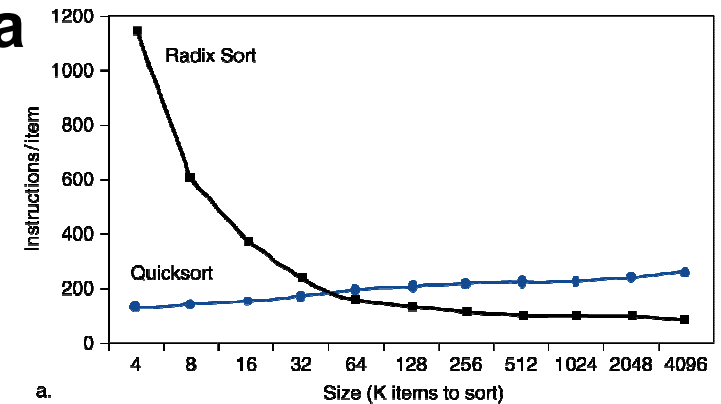
[Patterson08]

PM u kontekstu dinamičkog raspoređivanja

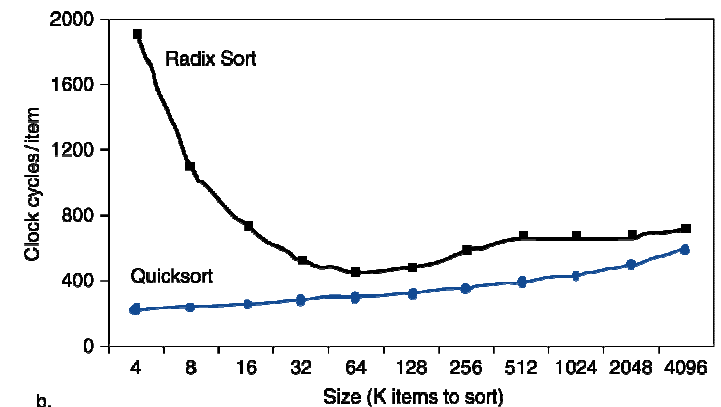
- Procesori s dinamičkim raspoređivanjem mogu raditi nešto korisno tijekom promašaja cachea!
  - instrukcije load/store čekaju PM u memorijskoj funkcijskoj jedinici
  - ovisne instrukcije čekaju u rezervacijskim redovima
  - neovisne instrukcije se nastavljaju izvoditi!
  - neki procesori omogućavaju više istovremenih pristupa PM!
- cijenu promašaja PM teško analizirati
  - učinak promašaja ovisi o strukturi programa
  - jednostavna procjena prosječnog trajanja pristupa memoriji (engl. AMAT) nije relevantna
  - do relevantnijih procjena može se doći simulacijom rada računalnog sustava

PM u kontekstu zahtjevnih programa

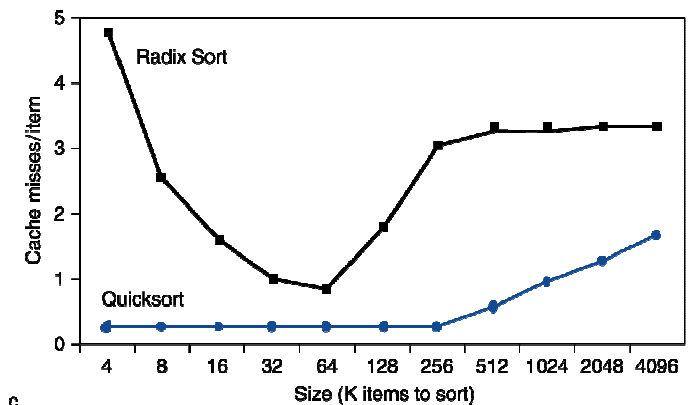
- promašaji ovise o redosljedu pristupa!
  - algoritamska prednost u O-notaciji može se istopiti uslijed suboptimalnog redosljeda pristupa podacima
  - moderni prevoditelji mogu pomoći!
- prilagoditi strukture podataka liniji PM L1?
  - moderni procesori pružaju mogućnost dinamičkog prilagođavanja programa strukturi memorijskog sustava
  - x86: instrukcija cpuid!
- kakvu PM ima moje računalo?
  - Linux: hardinfo, x86info, cpuid
  - Windows: System Information Viewer

a.

b.

c.

[Patterson08]

Priručne memorije, **sažetak**

- glavna ideja: ubrzati **najčešći** slučaj korištenjem **lokalnosti** pristupa
  - lokalnost pristupa: u zadanom vremenskom intervalu, programi koriste relativno mali dio ukupnog memorijskog prostora
  - brze memorije su malene, velike memorije su spore
  - memorijska hijerarhija nam često donosi najbolje od oba svijeta!
- koncept **cacheiranja** često se koristi u računarstvu:
  - datotečni sustav, preglednici weba, baze podataka
  - općeniti pristup: zapamtiti rezultat skupe operacije i koristiti ga pri naknadnim pozivima
- dimenzioniranje priručne memorije optimiranjem modela izvođenja
  - procjena prosječnog vremena pristupa
  - ovisi o najčešćim programima, tehnologiji, budžetu, ...